

BEN ÖLDÜM AMA ÇOCUKLARA HİSSETTİRMEDİM

-Ömer el-Arab ve Kıymetli Ailesi İçin-

Beşeri tasalar arasında geçti ömrüm
Ben Ömer el-Arab, Halepliyim.
Öldüm ama çocuklara hissettirmedim
Ben Ömer el-Arab, Türk'ün himayesindeyim.

Füzeler, bombalar ve cendere
Hayat gailisi içinde bir anne
Yumuşattı bombaları göğsünde
Ben Ömer el-Arab, bunun şahidiyim.

Sofranın bereketi üzerimizde
Ramazan, haşyet ve kesret.
Tavansız bir ev üzerimizde
Hazan, havf ve killet...

Çocukların güleryüzü hep hanemizde
Başka çocuklarınsa sesleri uğuldadı harpte.

Bunca hay-huy içinde evlendim Halep'te
Müyessiru'l-umur sayesinde barklandım Türkeli'nde
Müessir olmadım harpten, hanemin cıvıltılarında
Oldumsa da aksettirmedim evladu ıyalime
Rahmet-i Rahman ile, Hakk'ın himayesinde.

Sabrettim, azmettim, şükrettim
Cehdettim, iltica ettim, nasiplendim.
Muhacir idim ensarın gölgesinde,
Din kardeşiydik ezanın sesinde.

Çalıştım didindim hanemi âbâd için
Harcadım kendimi bile zevcem için
Mobilyalar yaptım diyar-ı Türk için
Evlatlar için, anneler için, kardeşler için...

Bir gölgelikti dünya geçti gitti.
Derken, yine bir ramazan vakti
Hanemi sevindirmek için çıktım yola
Her şeyden habersiz bindim motorlu cin atıma.

Mutlu-mesuttum, kaygısızdım kuş gibi
Beni cezbeden cıvıltılarla koyuldum yola,
Gözüm beyaz bir odada açıldı doktora
Meşum kaza ayaklarımı benden aldı, gitti.

Tekrar uyandım sessizce baktım sağa sola
Sordum kendime neredeyim ben?
Anamın sıcak dizi nerede,
Nerede babamın tok sesi
Hani o eller Halepsiz?

Tekrar sabrettim, şükrettim fakat azmedemedim
Bu sefer de haneme iltica ettim.
Koşmak istedim ayaksız ellerle,
Ayaksız ellerle yürümek istedim.

Ben Ömer el-Arab, havf ve reca içinde
Bir annenin bomba yumuşattığını gördüm göğsünde
Ben Ömer el-Arab, bir başkası da olabilirdim
Ben öldüm ama çocuklara hissettirmedim.

Muhammed KOÇ